

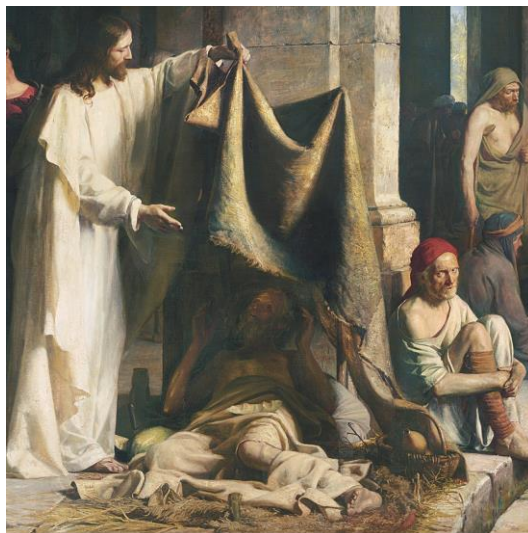
## NOVEMBER: **MATI USMILJENJA**

Sodelovanje v življenju bratstva – *Generalne konstitucije OFS – člen 53, 4. točka*

4. Bratstvo se s hvaležnostjo spominja umrlih bratov in sester in nadaljuje občestvo z njimi v molitvi in sveti evharistiji.

### *Jezus na poti v Jeruzalem (Lk 14,1-4)*

»Ko je v soboto prišel na obed v hišo nekega proaka med farizeji, so ga ti opazovali. In glej, pred njim se je znašel neki človek, ki je imel vodenico. Jezus je nagovoril učitelje postave in farizeje: 'Ali je dovoljeno v soboto zdraviti ali ne?' Oni pa so molčali. In prijel je bolnika, ga ozdravil in odslovil.«



### *Misel za premišljevanje in pogovor:*

Leto usmiljenja je za nami, vrata usmiljenja so zapahnjena, a »z zaprtjem vrat« je na Brezjah dejal p. Stanislav Zore, ljubljanski nadškof, »ne bo konec milosti, ki so bile povezane z vstopom skozi vrata. Božje usmiljenje se ne neha, Božje srce ostaja odprto in se daje vsakemu od nas. Jezus je prosil milost za vsakega od nas. Prav tako ostaja odprto Marijino srce; Marija bo kljub temu vedno sprejemala vsakega od nas, z vsem odpuščanjem.«

Čeprav evangeliji izrecno ne poročajo, je najverjetneje tudi Marija zvesto spremljala Jezusa in njegove učence na vseh Učenikovih poteh po Galileji, Samariji in Judeji, ko je opravljal dela usmiljenja in izponjeval svoje odrešenijsko poslanstvo tako, da je tudi ob sobotah ozdravljaval bolne, slepe, hrome, obujal od mrtvih, odpuščal grešnikom ter bil s tem glasnik anti-legalizma<sup>1</sup>, ko je učil rekoč: »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost in prinesem slepim vid, da pustim zatirane na prostost, da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu.« (Lk 4,18-19).

Ves tisti čas je Marija živela v popolni harmoniji s svojim sinom in ob njem spoznavala skrivnost učlovečenega Boga in njegovega usmiljenja. V svojem srcu je tudi ona hranila Božje usmiljenje in, kot je zapisal papež Frančišek v buli **Obličje usmiljenja**, »njena hvalnica na pragu Elizabetine hiše je bila posvečena usmiljenju, ki sega »iz roda v rod« (Lk 1,50)... Pod križem je Marija skupaj z Janezom, učencem ljubezni, priča besed odpuščanja, ki pridejo z Jezusovih ustnic. Najvišje odpuščanje tistim, ki so ga križali nam kaže, kako daleč lahko pride Božje usmiljenje. Marija potrjuje, da Sinovo usmiljenje ne pozna meja in doseže vse, ne da bi koga izključilo.«

---

<sup>1</sup> Moralna in etična drža, ki odraža nasprotovanje zlorabljenju teoloških zakonov in slepemu sledenju črki zakona.

Naše misli se ob besedi usmiljenje obračajo na svete in blažene, na številne posvečene in laične misijonarje usmiljenja doma in po svetu, na naše duhovnike in redovnike, katerih življenjsko poslanstvo je bilo in je usmiljenje. Preveč jih je, da bi jih tukaj mogli naštet.

**Papež Francišek** je na lanskoletni praznik našega Gospoda Jezusa Kristusa, Kralja veseljstva, med drugim takole oznanil: »Uvidel sem, da bi morali kot nadaljnje oprijemljivo znamenje tega izrednega svetega leta v vsej Cerkvi na 33. nedeljo med letom obhajati svetovni dan ubogih. To bo najprimernejša priprava na slovesni praznik Jezusa Kristusa Kralja veseljstva, ki se je poistovetil z malimi in ubogimi in ki nas bo sodil po delih usmiljenja (prim. Mt 25,31-46). To bo dan, ki bo pomagal skupnostim in vsakemu krščenemu, da premislijo o tem, kako je uboštvo v samem srcu evangelija, in o dejstvu, da ne bo moglo biti ne pravičnosti ne socialnega miru, dokler bo Lazar ležal pred vrati naše hiše (prim. Lk 16,19-21). Ta dan bo tudi pristna oblika nove evangelizacije (prim. Mt 11,5), s katero lahko prenovimo obličje Cerkve v njenem nenehnem pastoralnem spreobračanju, da bo priča usmiljenja ... Naj



ostanejo usmiljene oči svete Božje Matere vedno obrnjene na nas. Ona je prva, ki odpira pot in nas spremlja v pričevanju ljubezni. Mati usmiljenja zbira vse v zavetje svojega plašča, kakor jo pogosto upodablja umetnost. Zaupajmo njeni materinski pomoči in sledimo n apotku, ki nam ga vedno daje, naj gledamo Jezusa,

*žareče obličje Božjega usmiljenja.*«

Radosti in bremena svoje osebne zgodovine nosi vsak izmed nas in vsak na svoj način. Sama se za obilne milosti, ki sem jih v življenju prejela, Bogu zanje dan za dnem zahvaljujem, saj so me in me tudi danes izpolnjujejo ter vlivajo veselje do življenja: podarjeni so mi bili ljubeči starši, dobrosrčni in radodarni sorodniki, brezskrbno otroštvo, srečno družinsko življenje, neizmerna radost ob rojstvu otrok, hvaležen sin in hči, srečanje s sv. Franciškom in njegovimi brati, iskrenost in ljubezen sredi Franciškove družine in še in še... Poseben milostni dotik Božjega usmiljenja pa sem doživljala, ko mi je bilo dano pred več kot četrto stoletje se pogumno spopasti s karcinomom in s pomočjo najboljših zdravnikov in z Božjo pomočjo okrevati, ko je moj prvorojenec preživel hudo nesrečo ter skrivnostno bolezen.

Ni pa vsak dan sončen, je tudi tema, ko duša zajoče, ko potrebujem sočutje, razumevanje in tolažbo. Tedaj me molitev dviga iz ravnodušja, me osvobaja spon in mi daje moč, da sem v Frančiškovem duhu zmožna sprejemati tragično smrt bližnjih, žalitve in preziranje zaradi moje vernosti in žal meni nedoumljivo ravnanje svojih bližnjih, ko jih čakam in hrepenim po njihovi ljubezni, pozornosti in sočutju. Pravijo, da nam *Bog naloži* le toliko, kolikor *ve*, da lahko prenesemo. Trudim se razumeti to misel, a sem samo ubogi, grešni človek ...

V želji in upanju, da bo naše srce odprto za Božji dotik in pričevanja z drobnimi deli usmiljenja, se obrnimo k Materi usmiljenja z **molitvijo sv. Bernarda**:

Spomni se, o premila Devica Marija, da še nikdar ni bilo slišati,  
da bi ti koga zapustila, ki je pod tvoje varstvo pribežal,  
tebe pomoči prosil in se tvoji priprošnji priporočal.

S tem zaupanjem hitim k tebi, o devic Devica in Mati.

K tebi pridem in pred teboj zdihujoč grešnik stojim. Nikar ne zavrzi,  
o Mati Besede, mojih besed, temveč milostno jih poslušaj in usliši. Amen.

